

เรื่องจริง..ที่มหานคร SHANGHAI (1)

โดย...ว่าที่ร้อยตรีพนตล รักษ์แก้ว

รอง ผอ.สพม.13

naiv เดือนที่ผ่านมา ผมได้รับมอบหมายจากท่าน ผอ. คังกร รักชูชื่น ผอ.สพม.13 ให้เข้าร่วมคณะผู้บริหาร การศึกษาจังหวัดภาคใต้ศึกษาคุณงานนครเชียงใหม่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 13 - 19 ตุลาคม 2559 ตามหนังสือเชิญและการสนับสนุนของสถานกงสุล ใหญ่ประจำจังหวัดสงขลา สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมี ท่านประดิษฐ์ ระสิตานนท์ ที่ปรึกษา รมว.ศธ./ที่ปรึกษา สอศ. เป็นหัวหน้าคณะ

เครื่อง A 330-300 เที่ยวบิน TG 664 ของการบินไทยนำผู้โดยสารพร้อมคณะดูงาน 10 ชีวิต โดยมี อ.มันนี่ ผดุงทักษิณ ผอ.ศูนย์แลกเปลี่ยนการศึกษาไทย-จีน/ที่ปรึกษา ม.ซีหนาน ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานและเป็นล่ามประจำคณะ, ผอ.ยงยุทธ มณีโชติ ผอ.ร.ร.สภาราชินี 2, ผอ.จำรัส บัวเกตุ ผอ.ร.ร.อ่าวลึกประชาสรรค์ จ.กระบี่, รองฯ อารีรัตน์ ศรีวรภาพันธุ์จาก ร.ร.สภาราชินี 2 และคณะของ สพม.12 อีก 4 ท่าน ทยานออกจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จ.สมุทรปราการ เมื่อเวลา 11.40 น. ของวันที่ 13 ตุลาคม 2559 มุ่งตรงสู่ท่าอากาศยานนานาชาติผู่ตง (Pudong) ของมหานครเซี่ยงไฮ้ ได้ยินเสียงประกาศจากกัปตันว่า จะใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง มองดูระยะทางบนจอภาพข้างหน้าในห้องโดยสารระบุว่าระยะทางจากต้นทางถึงที่หมายรวม 3,339 กม.

ที่นั่งของผมเป็นแบบ 3 ที่ตรงกลาง มองไป ด้านซ้ายก็ 3 ที่ ขวาก็ 3 ที่ คนอื่น ๆ ในคณะเขานั่งด้วยกัน แต่ผมเป็นศิลปินเดี่ยวนั่งคนเดียว ด้านซ้ายเป็นชายน่าจะวัยไล่เลี่ยกัน ดูหน้าตาหมวดเคราเป็นชาวอินเดียแน่ เพราะโปกผ้าบนศีรษะแบบชาวซิกข์ ขณะที่พนักงานบนเครื่องบินบริการอาหาร เขาขอเปลี่ยนเป็นผักเพราะไม่ทานเนื้อสัตว์ ด้านขวาผมเป็นสุภาพสตรีชาวจีนแน่นอน เพราะตั้งแต่เครื่องบินเริ่มตั้งลำ เธอก็เปิดหนังสือจีนที่โหลดใส่ Tablet ดูตลอดเส้นทาง ไม่สนใจอุปกรณ์บันเทิงของสายการบินที่อยู่ตรงเบาะด้านหน้าเลยแม้แต่น้อย ผมอบอุ่นใจเป็นพิเศษในการเดินทางเที่ยวบินนี้ เพราะมีชาติมหาอำนาจด้านประชากรของโลกนั่งซ้าย-ขวา จนทำให้รู้สึกได้ว่าคนไทยเรายังใหญ่จริง ๆ มีชาติมหาอำนาจคอยขนานข้าง

เครื่องร่อนลงสู่สนามบินนานาชาติผู่ตง (Pudong) ของมหานครเซี่ยงไฮ้ เวลา 15.50 น. ใช้เวลา 4 ชั่วโมงจริง แต่เวลาที่เซี่ยงไฮ้จะเร็วกว่าไทย 1 ชม. พวกเราจึงต้องปรับเข็มนาฬิกาให้เร็วขึ้น 1 ชม.ด้วย เพื่อประโยชน์ในการนัดหมายสำหรับการดำเนินกิจกรรมและกระทำการกิจต่าง ๆ ในวันต่อไปได้ตรงกัน เพราะคณะเราที่มาครั้งนี้ไม่ใช่การมาท่องเที่ยว แต่เป็นการมาศึกษาคุณงานตามกำหนดการที่ทางสถานกงสุลใหญ่ประจำจังหวัดสงขลา สาธารณรัฐประชาชนจีน กำหนดไว้แล้ว

(ขอบคุณภาพจาก pantip.com/topic/31289438)

ระหว่างเดินเข้าสู่ในสนามบินเพื่อไปผ่านการตรวจคนเข้าเมือง มีผู้คนมากมายหลายเชื้อชาติ หลายภาษา แต่มีคณกลุ่มหนึ่งเดินใกล้ ๆ คณะเราได้ยินเราพูดสำเนียงภาคใต้ หันมาถามด้วยสำเนียงเดียวกันและบอกว่าเป็นคนนครศรีธรรมราช แต่ทำงานเป็นวิศวกรอยู่ที่ท่าเรือแหลมฉบัง จ.ชลบุรี เนื่องจากบริษัทที่ทำงานอยู่ที่ชลบุรีได้ว่าจ้างให้อู่ต่อเรือที่เชียงใหม่ต่ออยู่ซ่อมเรือลอยน้ำ จึงต้องมาตรวจสอบงานที่ว่าจ้างและจะพักอยู่เพื่อตรวจงานอีก 2 เดือน

หลังเสร็จสิ้นกระบวนการเข้าเมืองของสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว มีผู้แทนจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (Shanghai University) จำนวน 2 คน มารอรับคณะของเรา คนหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย สามารถพูดภาษาไทยได้เพราะเคยมาอยู่เมืองไทย อีกคนหนึ่งน่าจะเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยพูดภาษาจีนอย่างเดียว เมื่อออกมาด้านนอกอาคารเพื่อขึ้นรถบัสเข้าเมือง ดูนาฬิกาประมาณ 5 โมงกว่าแต่ท้องฟ้าเมืองเชียงใหม่มืดแล้ว

“อาดง” เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย กล่าวต้อนรับคณะเราด้วยสำเนียงไทยปนจีนอย่างเป็นทางการ และบอกว่าต้องใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชม. ผ่านทางด่วนยกระดับ เพื่อเข้าสู่ตัวเมืองเชียงใหม่ ขณะนั่งรถอยู่บนทางด่วนได้รับทราบข่าวทางซ้ายมือของเราที่เป็นช่องกลางของถนน (ในจีนจะเป็นรถพวงมาลัยซ้ายและจะต้องขับชิดขวาของถนน) จะเป็นรางรถไฟความเร็วสูงแบบใช้พลังงานแม่เหล็ก ซึ่งเป็นนวัตกรรมของเยอรมันที่ประเทศจีนนำมาใช้ น่าจะเป็นชาติแรก ๆ ของทวีปเอเชีย วิ่งจากสนามบินเข้าสู่ตัวเมือง และกล่าวต่อว่าคงไม่ใช่แบบที่จีนจะทำทางรถไฟความเร็วสูงวิ่งเข้าสู่ประเทศไทย ..?

หลังจากนั้นได้นำคณะไปรับประทานอาหารเย็น ก่อนที่จะเช็คอินเข้าที่พักย่านศูนย์การค้าใจกลางเมือง ณ โรงแรม Four Points By Sheraton (ขอขอบคุณภาพจาก www.booking.com) ใกล้กับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เราจะต้องไปศึกษาดูงานในวันรุ่งขึ้น

แต่ละคนเร่งรีบเข้าสู่ห้องพัก เนื่องจากเหนื่อยล้าจากการเดินทาง ทางการเงินให้เกียรติพวกเรามาก จัดให้พักเดี่ยวทุกคนแต่ละคนนอนคนละห้องจึงไม่มีโอกาสพูดคุยกัน ผมเองหลังจากเก็บข้าวของก็เปิดทีวีดู ส่วนใหญ่เป็นภาษาจีน แต่พอเปิดเจอช่อง Channel NewsAsia ซึ่งรายงานข่าวเป็นภาษาอังกฤษ ก็ได้ทราบข่าวอันเศร้าสลดของเราปวงชนชาวไทย พระองค์ท่านจากเราไปเมื่อเวลา 3.52 PM ของวันที่ 13 ตุลาคม 2559 ณ โรงพยาบาลศิริราช ตามแถลงการณ์ของสำนักพระราชวัง ซึ่งเป็นเวลาที่พวกเราอยู่บนเครื่องบิน ทั้งข่าวและภาพประชาชนที่เข้าเฝ้าพระองค์ท่านอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราชร้องไห้กันระงม พวกเราในคณะไม่มีใครทราบเรื่องการเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชกันมาก่อน ทั้งขณะลงเครื่องบินที่สนามบินและนั่งรถมาที่โรงแรมก็ไม่มีใครกล่าวถึง ผมจึงได้แต่ตั้งจิตอธิษฐานขอส่งเสด็จพระองค์ท่านสู่สวรรคาลัยด้วยเทอญ.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

